

[Ministeren for offentlige arbejder.]

citere hr. Burgdorf, at Trekroner skal være til glæde for RUC alene. Det er for det opland, de bebyggelser, der også er fulgt med hele udbygningen af det område.

Glensgård (FP):

Jeg vil gerne citere fra ministerens skriftlige fremsættelse fra den 16. december 1975:

„Disse spor tjener til en nødvendig forøgelse af antallet af regional- og fjerntog og disses hastighed . . .“ — det er jeg enig med ministeren i, men så kommer det — „ . . . som led i virkeliggørelsen af DSBs Plan 90.“

Dette er første skridt, og det er første gang, vi har en lovgivning, hvor vi får DSBs Plan 90 involveret. Derfor siger jeg til ministeren, at jeg ønsker ikke fremover at modtage ministerens forslag. Men dog siger ministeren, at det er klart, at vi må have en drøftelse af DSBs Plan 90. Skal det forstås som en bekræftelse på mit spørgsmål om, hvorvidt ministeren vil tage en drøftelse her i folketinget specielt omkring DSBs Plan 90? Når ministeren siger, at den blev modtaget positivt, så var det spørgsmålet om, at det måske var et forhandlingsgrundlag, men der ligger ikke nogen real planlægning i denne DSBs Plan 90.

Ministeren for offentlige arbejder (Niels Matthiasen):

Det var udtrykkelig, hvad jeg sagde før: der ligger ikke en planlægning til punkt og prikke. Der ligger nogle retningslinjer, noget af en målsætning, som, hvor den skal virkeliggøres, skal i dette ting for at blive behandlet gennem fastlagte love til gennemførelse af tingene. Derfor vil man løbende og hele tiden være i stand til at se, om man går efter de retningslinjer; man følger dem og ser, hvordan man lader dem udforme.

Jeg skal ikke have noget imod at tage en direkte debat om Plan 90. Jeg synes dog ikke, det er rimeligt nu. Foreløbig synes jeg, det måtte være rimeligere at diskutere den i udvalget om offentlige arbejder.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Ministeren er da formentlig godt klar over, at det, vi taler om her, det er reelt

en beslutning om, at vi vil lave denne udviklingsstation eller udredningsstation omkring Tåstrup. Det er ministeren da fuldstændig klar over. Derfor er det også en stillingtagen til DSBs Plan 90 og intentionerne bagved, og derfor kan vi ikke bare sige, at det er spørgsmålet om, at vi lige-som skal op til målsætningen. Vi er begyndt at tage hul på en planlægning, som ikke er en planlægning, som efter ministerens ord kun er intentioner.

Jens Jacobsen (V):

Det er ministerens udtalelse om, at vi løbende — ikke rendende, forstod jeg — ville få sådan forskellige dele, som sigter henimod Plan 90, der bringer mig til at spørge ministeren, om ikke det var en overvejelse værd at få indført et princip som det, vi kender fra hovedlandevejsloven, hvor vi får de årlige anlægslove fra DSB i en samlet pakke, sådan at folketinget får en bedre prioriteringsmulighed, når vi nu alligevel har kastet os ud i den detailplanlægning, der i virkeligheden er tale om, i stedet for kun at interessere os for principperne, hvad der formentlig var det mest rigtige.

Ministeren for offentlige arbejder (Niels Matthiasen):

Til det sidste skal jeg sige, at jeg da gerne vil tage op til overvejelse, om det kan gøres på samme måde som ved den anden lovgivning om hovedlandevejene, at man kunne få en samlet oversigt ved årets begyndelse over, hvad der måtte komme op inden for det løbende folketingsår.

Dernæst skal jeg sige med hensyn til dette forslag, som altså betyder større fleksibilitet, som betyder bedre betjening af fjernmål, også nærmål, som betyder, at man kan få kortere rejsetid, at det må være afgørende og det må være rigtigt, uanset Plan 90 eller ikke Plan 90.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til udvalget om offentlige arbejder. Hvis ingen